

Bascula i pou de la Torre Marimon

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Entre el Torrent Sec i la riera de Caldes
Emplaçament Iníci de la carretera BV-1424, PK 0. O des de la C-59 de Caldes a Palau-Solità, PK 11.800 a mà dreta
Alçada: 177

Coordenades:

Latitud: 41.61251
Longitud: 2.16934
UTM Est (X): 430791
UTM Nord (Y): 4607088

Classificació

Número de fitxa 08033-274
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona

Fitxes associades:

[Torre Marimon - Mas Coromines](#)

[Espai Natural de la Torre Marimon](#)

Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez

Descripció

Petita construcció de planta hexagonal, d'una sola planta. La coberta és a vèries vessants, concretament 6, fetes amb teula àrab, amb els careners de ceràmica vermella. L'edifici té sis façanes, amb una obertura simètrica a cada una d'elles, a excepció de la porta d'entrada. Aquestes són molt estretes, acabades en punta de fletxa, amb una petita cornisa feta amb una filera de maons pel damunt. Per damunt de cada pilastra hi ha una petita decoració arquitectònica acabada en teuladeta. Cada façana queda separada de l'altra per unes pilastres. Entre elles, per damunt de les finestres, s'aixeca una motllura formada per tres fileres de maons formant un arc rebaixat. Per damunt es troba la cornisa motllurada de la façana, que amaga l'acabament de la teulada. A cada façana hi ha un tub de desguàs que expulsa l'aigua de pluja. A l'interior d'aquest edifici hi ha un pou d'aigua i el mecanisme que fa accionar la bàscula camionera, situada a l'exterior de la caseta. La plataforma és tota de ferro, i en ella hi ha una inscripció "Bàscula Pibernat. Barcelona".

Observacions:

(Continuació història)

Durant els anys 1950 a 1960 serà escola mitjana d'agricultura i la superior es mantindrà a Barcelona. L'any 1958 es continuaran millorant les infraestructures, amb la construcció d'un camp d'esports i del Club d'Estudiantes San Fernando, i la compra de nova maquinària per tal de poder donar un millor servei als alumnes. L'any 1979 la granja escola incorpora els estudis de formació professional de 1r grau i el 1981 els de 2n grau que conviuran amb el de capacitació fins al 1983 que es tancarà aquesta línia educativa. El títol de formació professional l'expedirà l'Institut d'Ensenyament Secundari Manolo Hugué fins al 1996, any en el qual la Torre Marimon deixarà de funcionar com a granja escola. Actualment és la seu de l'Institut de Recerca i Tecnologies Alimentàries (IRTA). Durant l'any 2008 s'estan duent a terme reformes de façana i teulades dels edificis annexes.

Història

Moreu-Rey (1962), documenta el nom de "Torra d'en Moles" (1470) associada a l'antic nom de la Torre Marimon. De l'any 1532 també troba escrit en un document "la qual antigament sen deya torra den Mosen Moles".

Referent a l'origen de la Torre troba un document on s'esmenta que l'honorífic Jaume Moles, "dominus domus de la Torre", ciutadà de Barcelona (1463, 1487), que la posseï després de Francesc Valls.

L'origen del nom de la Torre Marimon es remunta al final del segle XVI (1574-1575). Anteriorment s'anomenava de mossèn Moles, i potser Mas Coromina o Coromines i probablement canvia el nom a partir del segle XV, quan Romeu de Marimon es casà amb Elisabeth Moles o Coromines.

La família Marimon no té relació amb Caldes de Montbui amb anterioritat ja que les seves propietats s'estenen durant l'edat mitjana pels termes de Plegamans, Palau, Palaudàries i Bigues. Al final del segle XVII la torre passa a mans del baró de Canyelles Joseph Terré i Marquet, i successivament als seus descendents. Al final del segle XVIII la Torre Marimon és propietat de Domingo de Bouffard. La Diputació Provincial de Barcelona, el 1907 es planteja la creació d'una granja escola destinada a la capacitació dels homes del camp, i per realitzar aquest projecte els cal la compra d'una finca. Dues són les opcions: la Torre Marimon a Caldes de Montbui i can Pascalí, a Santa Coloma de Gramanet. Els dos paratges semblen adients, però finalment es decanten per la Torre Marimon, ja que el diputat Raventós advoca per les millors condicions de Caldes, amb una extensió de terreny més àmplia i una major quantitat d'aigua en els seus

dominis. Quan l'11 de juliol de 1911 s'estableix a Barcelona l'escola superior d'Agricultura, es deixarà de parlar de l'anterior projecte i no serà fins l'any 1920 quan es convocarà un concurs per a l'adquisició d'una finca destinada a la construcció d'una granja escola. L'arquitecte Puig i Cadafalch, president de la Mancomunitat de Catalunya, es proposarà per la compra, que la Mancomunitat farà efectiva el mes de juliol de 1921 per instal·lar-hi la granja escola, que formarà part de l'Escola Superior d'Agricultura. L'any 1926 s'inaugurà l'escola de la Torre Marimon, que s'havia adquirit finalment per 275.000 pessetes. Les obres de la granja seran encarregades a l'arquitecte al servei de la Diputació, Josep Bori Gensana, que abandona el projecte per discrepàncies amb algun dels diputats. El 7 de març de 1923 es realitza el projecte de l'edifici central, una vaqueria i un pensionat. Posteriorment, Lluís Planas i Calvet també arquitecte de la Diputació, es farà càrrec de la represa de les obres. Sembla que les activitats de l'escola començaran pels voltants de 1925, ja que el primer director de l'escola serà Joan Salom i Calafell que exercirà el càrrec des de 1925 fins el 1928. Al final de 1926 es vol millorar l'edifici de l'escola i serà el constructor Antoni Baixeras el que realitzarà la major part de les obres d'adaptació. L'any 1928 es construiran els habitatges per als guardes i es reconstruirà l'antiga capella de Sant Julià (romànica en origen). El 1930 es construeixen un centre de pràctiques agrícoles, un dipòsit d'aigua i una escola menagère o escola domèstica de la dona. Aquesta mateixa data el rei Alfons XIII visitarà les instal·lacions de la Torre Marimon. Més tard la Generalitat de Catalunya reestructurarà l'escola, se suprimirà l'escola menagère i es realitzaran canvis al centre de pràctiques agrícoles. S'inicia un breu període d'inactivitat durant la Guerra Civil Espanyola ja que aquesta serà requisada i passarà a ser una escola de carabiners. Al final de la guerra esdevé una escola de capacitació depenent del Ministeri de Foment. El 1943 es duen a terme una sèrie de reformes que passaran per adaptar l'antiga escola menagère com a biblioteca i aules per a estudiants; es millorarà la cova experimental que durà el nom de Sant Jordi i s'hi instal·larà un observatori.

Bibliografia

HERNÁNDEZ, J. i MONLEÓN, A.(2007). Visió històrica de Caldes de Montbui. pp 20-21. Ed. Ajuntament de Caldes de Montbui i Thermalia.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

